

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOAL 13

Take urgent action to combat climate change and its impacts

13. Přijmout bezodkladná opatření na boj se změnou klimatu a zvládání jejích dopadů

13.1 Ve všech zemích **zvýšit odolnost a schopnost adaptace na nebezpečí** související s klimatem a přírodními pohromami

13.2 **Začlenit opatření v oblasti změny klimatu do národních politik,** strategií a plánování

13.3 **Zlepšit vzdělávání a zvyšování povědomí o klimatické změně,** rozšířit lidské i institucionální kapacity pro zmírňování změny klimatu, adaptaci na ni, snižování jejích dopadů a včasné varování

13.a **Uvést do praxe závazek přijatý vyspělými zeměmi v Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu** a do roku 2020 společně dát k dispozici ze všech zdrojů 100 miliard ročně na řešení potřeb rozvojových zemí v souvislosti se smysluplnými opatřeními na zmírňování a transparentností při jejich zavádění a plně zprovoznit Zelený klimatický fond v co nejkratší době

13.b **Podporovat mechanismy pro zvyšování kapacit pro efektivní plánování** a řízení v oblasti změny klimatu v nejméně rozvinutých zemích, se zaměřením na ženy, mládež, místní a přehlížené komunity

* S vědomím, že Rámcová úmluva OSN o změně klimatu je primárním mezinárodním, mezivládním fórem pro vyjednávání globální reakce na změnu klimatu.

Fakta o klimatické změně

Emise skleníkových plynů z lidské činnosti jsou hnací silou klimatické změny a stále rostou. Momentálně jsou na nejvyšší úrovni v historii. Globální emise oxidu uhličitého se od roku 1990 zvýšily o téměř 50 procent.

Koncentrace oxidu uhličitého, metanu a oxidu dusného v atmosféře se zvýšily na bezprecedentní úroveň za posledních nejméně 800 tisíc let. Koncentrace oxidu uhličitého se od doby před průmyslovou revolucí zvýšily o 40 procent, a to především spalováním fosilních paliv a také vlivem výrazně zvýšeného využívání půdy. Oceány absorbovaly asi 30 procent vypouštěného antropogenního oxidu uhličitého a tím došlo k acidifikaci oceánů.

Všechny poslední tři dekády byly jedna po druhé teplejší než všechny předcházející od roku 1850. Období mezi lety 1983-2012 bylo pravděpodobně nejteplejších 30 let za posledních 14 století.

Od roku 1880 do roku 2012 se průměrná globální teplota zvýšila o 0,85 °C. Pokud se nic nezmění, zvýší se průměrná světová povrchová teplota ve 21. století pravděpodobně o více než 3 stupně Celsia. V některých zemích v tropických a subtropických oblastech to může být dokonce více. Nejvíce to postihne nejchudší a nejzranitelnější lidi a státy.

Míra vzestupu mořské hladiny od poloviny 19. století byla větší než průměrná míra za poslední dvě tisíciletí. Mezi lety 1901 až 2010 se průměrně hladina moře celosvětově zvýšila o 0,19 [0,17 až 0,21] metru.

Od roku 1901 do roku 2010 se hladina moře celosvětově zvýšila v průměru o 19 cm v důsledku globálního oteplování a tání. Rozloha ledové plochy v Arktidě se každé desetiletí od roku 1979 zmenšuje o 1,07 milionu km².

Pokud lidstvo změní své chování a využije širokou škálu technologických opatření, bude ještě možné omezit zvýšení průměrné globální teploty na 2 stupně Celsia nad úroveň před průmyslovou revolucí.

Existuje mnoho způsobů, jak dosáhnout významného snížení emisí v průběhu několika příštích desetiletí, které jsou potřebné ke snížení růstu průměrné globální teploty na max. 2 stupně Celsia (cíl stanovený vládami států).

